Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37129
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

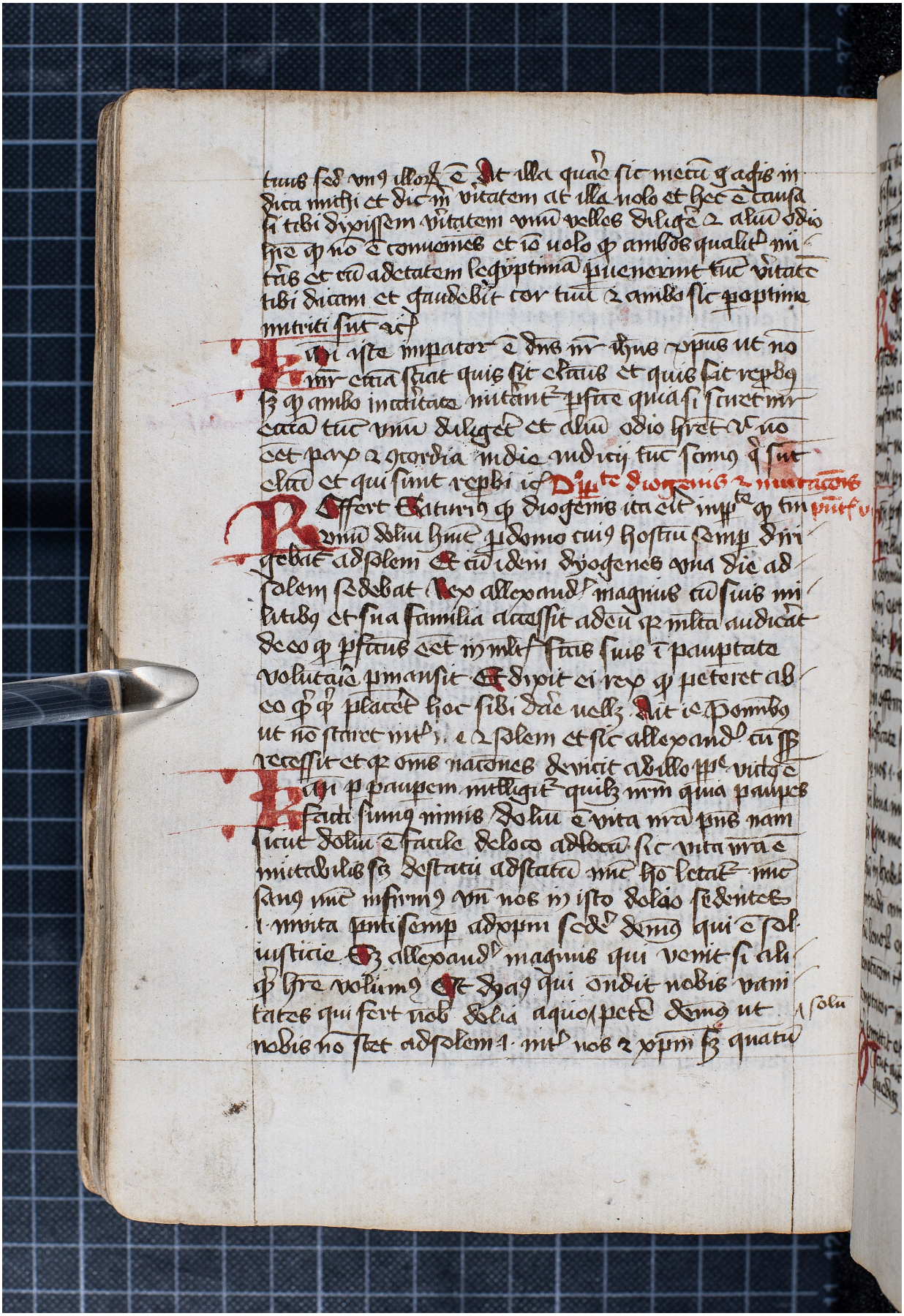

tuus sed vnq illorum. Et illa quae sic metu q agis in
dica mihi et dic mihi vitatem at illa nolo et hec causa
si tibi dixissem vitatem vnu velles diligere. alu odio
hic q no. commonies et io nolo q ambos qualit mi
tas et ad aetatem legitima pueniremt tuc vitate
tibi dicam et gaudebit cor tuu. ambo sic optime
mutriti sunt. ad

Qui iste imperator. dns mr. ihus xpus ut no
mr. cata sciat quis sit clarus et quis sit reprbq
fr q ambo inaditate mutant psire quia si sciret mr
cata tuc vnu diligere et alu odio habere vt no
cet parv. gordia indie iudicij tuc somq q sunt
clari et qui sint reprbi. ic. Dicte diogenis. alexandri

Refert Eutiniq q diogenis ita cit imptor q tm
vnu dolu habe pro domo cui q hostiu semp diri
gebat ad solem et ad idem diogenes qua die ad
solem sedebat rex alexandr magnus cu suis mi
litibq et sua familia accessit ad eu ipm multa iudicat
de eo q psiatus est in mlt suis suis i pauptate
voluta id pmansit et dixit ei rex q peteret ab
eo q q placet hoc sibi dare uellz. dixit ic. Pombq
ut no staret mihi. e. a solem et sic alexandr cu ss
recessit et q omes nationes devicit a illo pre vitq e
Qui p pauperem intelligit quibz min qua pauper
facti sumq minis. Dolu e vita mra pns nam
sicut dolu e facile de loco ad locu sic vita mra e
mutabilis sz destatu ad statu. nc ho letat. nc
dnq. nc infirmq. vn nos in isto dolio sedentes
i. mnta pnti semp adopm sed dnm qui e sol
iusticie. Sz alexandr magnus qui venit si ali
q psire volumq. et dixit qui ondit nobis vani
tates qui fert nob delia aquo petere dnm ut solu
nobis no stet ad solem i. mihi nos a xpm sz quatu